

РЕШЕНИЕ

№ 56

гр. Карлово, 01.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20215320100850 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединените искове по чл. 79, ал. 1, във вр. с чл. 240, ал. 1 от ЗЗД и чл.86, ал. 1 от ЗЗД.

Ищцовото дружество – „Ц.К.Б.“ АД твърди, че на 14.02.2019г. в гр. К. бил сключен Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г., по силата на който, ЦКБ АД чрез ЦКБ АД клон К. предоставил на Н.А. Д.а, ЕГН **** от с. Р., ул. „Х.Б.“ № ***, потребителски кредит в общ размер на 3 750.00 лева, който кредитополучателят се задължил да ползва по уговорения в договора начин и да го върне в уговорените срокове, ведно с дължимите разноски и лихви (чл. 1, ал. 1 и ал. 2 от договора). Кредитът бил предоставен еднократно и в пълен размер по картова разплащателна сметка на кредитополучателя в „ЦКБ“ АД на датата на сключване на договора. Срокът на издължаване на получения кредит и начислените лихви бил не по-късно от 07.02.2022г. Поради неточното изпълнение на сключения договор за потребителски кредит, на 02.04.2021г. ЦКБ АД чрез ЦКБ АД клон К. била изпратена на длъжника Н.А. Д.а нотариална покана, с която същата се уведомявала, че към 31.03.2021г. задължението по договора за кредит възлизало на 1 755.81 лева и се поканила същата да погаси задължението си в

14-дневен срок, в противен случай банката ще пристъпи към съдебно търсене на дълга.

Твърди, че поради настъпила смърт на длъжника, нотариалното производство по връчване на поканата било прекратено. Наследници на починалия длъжник били ответниците - АЛ. Р. Д. и Б. Р. Д. - низходящи на длъжника и наследници с равни права. С писма-покани с изх. №№ *****27.04.2021г., връчени на АЛ. Р. Д. на 29.04.2021г., чрез М. Д.а и на Б. Р. Д. на 12.05.2021г., чрез Е.Г., наследниците на починалия длъжник Н.А. Д.а били уведомени, че към 27.04.2021г. предоставения и кредит бил в просрочие от 141 дни със сумата от 547.41 лева, в т.ч. 501.02 лева - просрочена главница и 46.39 лева - просрочена лихва, поради което и поради неизпълнение на клаузите на договора за кредит, на основание чл. 10, във вр. с чл. 12 от Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. и Раздел VI, т. 2.2. и раздел VIII.1.3 и VIII.1.8 от Общите условия към него, договорът за кредит се прекратявал и остатъкът от дълга се обявявал за изискуем в пълния му размер. Пълният размер на задължението по кредита към 27.04.2021г. възлизало на 1 668.44 лева, в т.ч. главница – 1 616.69 лева, договорна лихва - 4.01 лева, лихва за забава - 47.74 лева. Поканени били наследниците в 7-дневен срок да платят задължението, съгласно наследствените си права. До настоящия момент това не било сторено.

Към днешна дата (02.06.2021 г.) по извлечение от счетоводната книга на ЦКБ АД клон К., задължението на Н.А. Д.а по Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. било в размер на 1689.14 лева, в т.ч. редовна главница – 1 022.00 лева, просрочена главница - 659.59 лева, договорна лихва - 7.55 лева.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което да осъди АЛ. Р. Д. и Б. Р. Д., всеки от тях да заплати на ЦКБ АД сума в размер на 844.57 лева, представляваща 1/2 от дълга на наследодателят им Н.А. Д.а, с произход - Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. целият в общ размер от 1689.14 лева, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Претендира за направените по делото разноски.

Ответникът - АЛ. Р. Д. в срока по чл. 131 от ГПК не депозира отговор на исковата молба, не взима становище и в хода на делото.

Ответникът - Б. Р. Д., представляван от назначения му по реда на чл. 47 от ГПК особен представител – адв. А.Ц., намира предявените с исковата молба искове за допустими, но оспорва същите като неоснователни по основание и размер, и счита, че исковете са преждевременно предявени. Сочи, че съгласно представените с исковата молба доказателства, а и от самото изложение в исковата молба, ответникът Б. Р. Д. е наследник на кредитополучателя Н.А. Д.а, но от същите не можело да се установи по безспорен начин дали договорът за кредит е прекратен и остатък от дълга е обявен за изискуем в пълния му размер, или не е, тъй-като се търси целият остатък от дълга. Не можело да се направи и извод за точният размер на дълга. На стр.1 от исковата молба, абзац трети било посочено, че към 31.03.2021г., дългът възлизал на 1 755.81 лева, без да е посочено тази сума какви задължения включва. На стр.2 от исковата молба, абзац шести от същата, предпоследно изречение било посочено, че пълният размер на задължението по кредита към 27.04.2021г. възлизал на 1668.44 лева, в това число главница от 1616.69 лева - без да е посочено редовна или просрочена; договорна лихва в размер на 4.01 лева, лихва за забава от 47.74 лева. По-надолу в исковата молба било посочено, че към 02.06.2021г., по извлечение от счетоводните книги на банката задължението по процесния договор за кредит бил в размер на 1689.14 лева, в това число редовна главница в размер на 1022.00 лева; просрочена главница в размер на 659.59 лева и договорна лихва в размер на 7.55 лева. Предвид изложеното в исковата молба и извлечението от счетоводните книги на банката, ако процесният договор за кредит е прекратен и остатъкът от дълга е обявен за изискуем в пълния му размер, то не би следвало банката да претендира редовна главница, тъй като при обявяване на дълга за изискуем в пълен размер нямало редовна главница, предвид факта на обявяване на целият дълг за изискуем. В писмо изх. №*****27.04.2021г., отправено до ответника Б. Р. Д. било посочено, че считано от датата на получаването му, договорът за кредит се прекратявал и остатъкът от дълга се обявявал за изискуем в пълния му размер. Но, от извлечението от счетоводната книга на банката този извод не можел да се направи. От друга страна, ако процесният договорът за кредит не е прекратен и остатъкът от дълга не е обявен за изискуем в пълния му размер, банката нямала основание да претендира размер на редовна главница, тъй като падежът на вноските по редовната главница не е настъпил. Банката

можела да претендира по съдебен ред единствено и само просрочената главница, а не и вноски по главница, на които не е настъпил падежа. Крайният срок на договора за кредит бил 07.02.2022г.

Твърди, че не била спазена разпоредбата на чл.84, ал.1 от ЗЗД. Според цитираното писмо на банката ищецът считано от датата на получаването му, договорът за кредит се прекратявал и остатъкът от дълга се обявявал за изискуем в пълния му размер. Съгласно разпоредбата на чл.84, ал.1. предл. второ, наследниците изпадат в забава след изтичане на седем дни от поканата и едва след изтичане на този срок, остатъкът от дълга да се обявявал за изискуем в пълен размер. Поради изложеното, намира исковете са неоснователни както по основание, така и по размер. Сочи, че от представените с исковата молба писмени доказателства било видно, че писмо изх.№*****27.04.2021г., отправено до ответника Б. Р. Д. е връчено на 12.05.2021г. на Е.Г. - по данни от известието за доставяне. Не било посочено коя е Е.Г. - дали е упълномощено лице и дали има някаква връзка с ответника Б. Р. Д.. В известието за доставяне, отправено до другия наследник АЛ. Р. Д., като получател била посочена съпругата на същия като чл. на домакинството. Докато по отношение на ответника Б. Р. Д. не можело да се направи обоснован извод, че на последния му предадено писмо изх. №*****27.04.2021г. на „ЦКБ” АД.

Не било безспорно обстоятелството дали ответникът Б. Р. Д. е получил описаното писмо, с което остатъка от дълга е обявен за изискуем в пълен размер. От представените доказателства не можело да се направи извод, че поканата е своевременно връчена на ответника. Исковата молба не можела да се счита за отправена покана, тъй като била връчена на особен представител, а не на упълномощен адвокат. Безспорен бил факта, че ответникът Б. Р. Д. е наследник на кредитополучателя Н.А. Д.а, която е ползвала потребителски кредит от банката-ищеца, съгласно Договор за потребителски кредит №*****/14.02.2019г. Обстоятелство, че ответникът е наследник на починалия кредитополучател, не го прави автоматично страна по договора за кредит. Постоянна и непротиворечива била съдебната практика по въпроса, че за да се ангажира отговорността на наследниците на починало лице за негови задължения, е необходимо, съгласно чл.60 от ЗН те да са приели наследството. Разпоредбата на чл.48 от ЗН изрично постановявало, че

наследството се придобива с приемането му, като начините за приемане са посочени в закона - чл. 49 и чл. 51 от ЗН. Според чл. 49, ал.1 и ал.2 от ЗН, наследството се приемало изрично с писмено заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството, което се вписвало в особена за това книга, както и мълчаливо - чрез извършване на действие, което несъмнено предполага намерението на наследника да приеме наследството. Съгласно разясненията, дадени в ППВС №4/1964г., т. 14, мълчаливо приемане е налице, когато от действията на наследника се разбира непоколебимото му намерение да приеме наследството. Кредиторът, който претендира, че наследник на негов дължник отговаря за задълженията на наследодателя си, следвало да докаже, че наследникът е приел наследството на длъжника по някой от предвидените в ЗН начини. В случая не били представени доказателства за обстоятелството дали ответникът Б. Р. Д. е приел наследството, оставено от покойната му майка, за да отговаря за нейните задължения. Ето защо счита, че исквете за заплащане на 1/2 част от описаните суми са неоснователни, като преждевременно предявени. Моли съда, да постанови решение, с което отхвърли предявените иски, като неоснователни и недоказани, или прекрати настоящото производство, поради преждевременно предявени иски.

Във връзка с постъпилия отговор на исковата молба, ищцовото дружество с допълнително депозирано по делото становище заявява следното - съгласно чл. 60, ал. 2 ЗКИ, когато кредитът или отделни вноски от него не бъдат издължени на договорените дати за плащане, както и в случаите, когато кредитът бъде обявен за предсрочно изискуем поради неплащане в срок на една или повече вноски по кредита, банката може да поиска издаване на заповед за незабавно изпълнение по реда на чл. 418 от ГПК въз основа на извлечение от счетоводните си книги. По преценка на кредитора задължението може да се търси и по исков ред с предявяване на осъдителен иск, какъвто е настоящия. Интересът от предявяване на осъдителен иск, а не заявление за издаване на заповед за изпълнение произтича от обстоятелството, че единият от длъжниците не е надлежно уведомен за настъпилата предсрочна изискуемост на задължението по кредита.

Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са

настъпили обективните факти, обуславящи настъпването и. В т.см. Решение № 139/05.11.2014 г. по т.д. № 57/2012 г. на ВКС, I т.о., Решение № 114/07.09.2016 г. по т.д. № 362/2015 г. на ВКС, II т.о., Решение № 198/18.01.2019 г. по т.д. № 193/2018 г. на ВКС, I т.о. Волеизявлението може да е обективизирано не само в нарочно писмо/уведомление, нотариална покана или в искова молба. Съдебната практика е последователна досежно липсата на строги изисквания към документа, в който обявяването по чл. 60, ал. 2 ЗКИ се съдържа. В случай че кредитът е обявен за предсрочно изискуем, но уведомлението на банката не е достигнало до длъжника, няма пречка уведомяването да настъпи, ако в друг, връчен на длъжника документ, обявяването по чл. 60, ал. 2 ЗКИ е възпроизведено. Този документ може да бъде препис от искова молба, но възможността не се изчерпва с него. Преценката дали документът, на който се позовава страната, съдържа недвусмислено и конкретно волеизявление за обявяване на кредита за предсрочно изискуем е въпрос по същество, който може да бъде различен в рамките на всеки отделен спор. В т. см. Решение № 139/05.11.2014 г. по т. д. № 57/2012 г. на ВКС, I т. о. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването. В този смисъл една от възможните хипотези от субективна страна с оглед на момента, в който кредиторът е упражнил правото си, е волеизявление направено в исковата молба по установителния иск по чл. 422, ал. 1 ГПК или по осъдителен иск. Исковата молба има характер на волеизявление на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем и с връчването на препис от нея на ответника по иска предсрочната изискуемост се обявява на длъжника.

Относно надлежно уведомяване на длъжника, чрез връчване на искова молба на особен представител, с отговора се прави възражение, в смисъл че „исквата молба не може да се счита за отправена покана, тъй като е връчена на особен представител, а не на упълномощен адвокат“. Твърди, че релевантен по съществото на спора по осъдителен иск за вземане въз основа на договор за банков кредит, поради упражнено от страна на банката право да обяви кредита за предсрочно изискуем е фактът на съобщаване на длъжника от страна на банката на това нейно изявление, като същото може да се обективира в самата искова молба и поражда правни последици с връчване на

препис от нея на ответника по иска. На осн. чл.47, ал.6 от ГПК, при изпълнение на предпоставките по чл.47, ал. 1-5 ГПК, с оглед охрана интересите на ответника на последния се назначава особен представител. Връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения представител и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици. Предвид изложеното се налага цялостен извод, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба по който е обективизирано изявление на банката - ищец, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника - ответник. В т. см. Решение № 198/18.01.2019 г. на ВКС, I т.о. по т.д. № 193/2018 г.

Относно чл. 84, ал. 1 от ЗЗД намира, че цитираната правна норма има значение за определяне на началния момент на изпадане в забава на длъжника, като съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение, длъжникът изпада в забава след като бъде поканен от кредитора. Ответникът - длъжник се счита поканен да плати задължението си от деня на връчване на исковата молба, на определения му особен представител. От този момент е в забава на плащането на задължението по кредита, който е обявен от банката за предсрочно изискуем, за което с връчване на исковата молба на особения представител длъжникът се счита за уведомен.

Относно чл. 48 и чл. 49 от ЗН намира, че съгласно чл. 48 от ЗН наследството се придобива с приемането му. Приемането произвежда действие от откриване на наследството. Чл. 49, ал. 1 от ЗН предвижда една хипотеза на приемане на наследство - с писмено заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството. В този случай приемането се вписва в особена за това книга. Според ал. 2 приемане има и когато наследникът извърши действие, което несъмнено предполага неговото намерение да приеме наследството. Разпоредбата на чл. 50 от ЗН дава възможност на заинтересовано лице за поиска от районния съдия да призове лицето, което има право да наследява, за да заяви приема ли наследството или се отказва от него. Когато има заведено дело срещу наследника, това се извършва от съда, който разглежда делото. Отказ от наследство може да се

впише и по реда на чл. 49, ал. 1 от ЗН, чрез изрична декларация до районния съдия и вписването му в особената за това книга. Към датата на подаване на исковата молба не са налице данни ответникът да е заявил за вписване в особената книга на съда на отказ от наследство и по смисъла на чл. 48 от ЗН приемането е произвело действие от момента на откриване на наследството. С отговора на исковата молба не се твърди наличие на отказ от наследство и не се прави възражение, че ответникът не е наследник на починалия длъжник. С оглед на изложеното направените с отговора възражения, че е налице преждевременно предявяване на иск, както и за неоснователност на предявения иск за необосновани и неподкрепени с налични по делото доказателства.

По отношение на обстоятелствата по предявената искова молба сочи, че в изложението на фактическите обстоятелства, на които се основава исковата молба е допусната неточност, която моли да бъде коригирана, както следва: На стр. 1 от исковата молба, ред втори и трети, отдолу нагоре се посочва, че на Б. Р. Д. е връчено писмо-покана № *****/27.04.2021г., чрез Е.Г. и към исковата молба е приложено известие за доставяне до Б. Р. Д., на което в частта: попълва се от получателя на доставка е вписано име и фамилия на получател на пратката Е.Г., посочена е дата и час на получаване 12.05.2021 г., 11.00 ч. и е положен подпис на получател. След извършена справка се установява, че известието за доставяне е некоректно попълнено, а пратката е била върната на изпращача с отбелязване, че адресатът е преместен, като името вписано като получател в известие за доставка е на служител на банката, получил обратно пратката. Ето защо прави изменение на обстоятелствата, изложени в исковата молба относно връчване на покана на ответника Б. Р. Д., за който да се счита, че е изпратена покана, която не е била надлежно връчена и към датата на предявяване на исковата молба, същият не е бил уведомен за обявената от банката предсрочна изискуемост на задълженията по договора за кредит на Н.А. Д.а, поради което ответникът Б. Р. Д. е уведомен за това, с връчване на исковата молба на назначения му особен представител, доводи за което бяха изложени по-горе.

Относно размера на предявения иск намира, че към датата на предявяване на иска по извлечение от счетоводната книга на кредитора

задължението на Н.А. Д.а по договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019 г. е в размер на 1689.14 лева, в т.ч. главница 1681.59 лева и лихва 7.55 лева, за което задължение е обявена предсрочна изискуемост за ответника АЛ. Р. Д. от датата на връчване на поканата, а за ответника Б. Р. Д. от датата на връчване на исковата молба. Съгласно чл. 60 от ЗН наследниците отговарят за задълженията съобразно дяловете, които получават – по 1/2 част. Във връзка с изложеното частта на всеки от наследниците от задължението на Н.А. Д.а е в размер на 844.57 лева, за която моли съдът да постанови решение и осъди всеки от ответниците да заплати на ЦКБ АД, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, както и направените разноси по делото.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Не се спори, а и от представения по делото Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019 г. се установява, че същият е сключен между „Ц.К.Б.“ АД от една страна като кредитор и Н.А. Д.а от друга страна като кредитополучател, по силата на който банката е отпуснала на Н.А. Д.а кредит в размер на 3 750.00 лева за задоволяване на лични нужди и на нужди на семейството й. Кредитополучателят се задължил да издължи получения кредит в срок не по-късно от 07.02.2022 г.

Видно от клаузите на договора (чл. 10), при неплащане в срок на главница, за срока на забавата просрочената част от главницата се олихвява с лихва, формирана от редовната годишна лихва по кредита, плюс обезщетение за забава в размер на законната лихва. Обезщетението за забава се погасява преди просрочените вноски по кредита. Банката има право да обяви кредита за предсрочно изискуем, като изпрати уведомление по реда на чл. 13, при възникване на просрочено плащане на задължение по договора със забава над 60 дни. При обявяване на предсрочна изискуемост действието на погасителния план се прекратява. При обявяване на кредита за предсрочно изискуем, банката изпраща на кредитополучателя, съответно, до третите задължени лица, покана за доброволно изпълнение на цялото задължение, включително начислените и неплатени разноси, лихви и главница. Кредитът се счита предсрочно изискуем от датата, посочена от Банката в поканата за

доброволно изпълнение. От момента на обявяване от банката на предсрочна изискуемост, остатъкът по кредита се дължи ведно с дължимата до момента на обявяване на предсрочна изискуемост договорена редовна годишна лихва и обезщетение за забава до окончателното погасяване на цялото задължение.

От представената нотариална покана, изпратена от банката (изх. № 047-Е-С03-*****/02.04.2021г.) на длъжника Н.А. Д.а, кредитополучателят е уведомен, че към 31.03.2021г. по получения кредит дължи 1755.81 лева, поради което е поканена в 14-дневен срок да погаси задължението си. Във връзка с откритото нотариално производство, *** С.В. гр. К. с удостоверение от 10.04.2021г. е уведомила „ЦКБ“ АД, че преди предприемане на действия по връчване на поканата е извършила справка в масива на НБД „Н.“, от която се установило, че Н.А. Д.а е починала на ****г., поради което е прекратено нотариалното производство.

Видно от представеното Удостоверение за наследници, изх. № 81/16.04.2021г., Н.А. Д.а е починала на ****г., като нейните законни наследници са нейните синове - АЛ. Р. Д. и Б. Р. Д. (ответници по делото). Във връзка с това, „ЦКБ“ АД е изпратило до ответниците покана (писма-покани с изх. №№ *****/27.04.2021г.), с която същите са уведомени, че към 27.04.2021г., предоставения кредит е в просрочие от 141 дни със сумата от 547.41 лева, в т.ч. 501.02 лева - просрочена главница и 46.39 лева - просрочена лихва, поради което на основание чл. 10, във вр. с чл. 12 от Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. и Раздел VI, т. 2.2. и раздел VIII.1.3 и VIII.1.8 от Общите условия към него, договорът за кредит се прекратява и остатъкът от дълга се обявява за изискуем в пълния му размер. Посочено е, че пълният размер на задължението по кредита към 27.04.2021г. възлиза на 1 668.44 лева, в т.ч. главница – 1 616.69 лева, договорна лихва - 4.01 лева, лихва за забава - 47.74 лева. Ответниците, в качеството им на наследници на Н.А. Д.а са поканени в 7-дневен срок да платят задължението, съгласно наследствените си права.

Видно от известието за доставяне на писмо с изх. №№ *****/27.04.2021г., същото е редовно връчено на АЛ. Р. Д. на 29.04.2021г., а на Б. Р. Д. е връчено на 12.05.2021г. чрез Е.Г..

Представеното по делото Извлечение от счетоводната книга на „ЦКБ“ АД клон К. към дата 02.06.2021г. удостоверява, че по Договор за

потребителски кредит с референция №***** от 14.02.2019г. между „Ц.К.Б.” АД и Н.А. Д.а ЕГН (кредитополучател), главница възлиза на 1 681.59 лева до 01.06.2021г. вкл., а договорна лихва възлиза на 7.55 лева, дължима за периода от 08.05.2021г. до 01.06.2021г.-вкл. Целият дълг по сметка IBAN: ***** към 02.06.2021г. възлиза на 1 689.14 лева, в т.ч. 5 бр. вноски, които не са издължени на договорените дати за плащане с общ размер на просрочената сума – 659.59 лева и общ размер на непогасената част от общия размер на дължимата сума, включваща главница и непогасена договорена лихва от 1 029.55 лева.

Други доказателства от значение по делото не са представени.

Въз основа на така установената и възприета фактическа обстановка, съдът прави следните изводи от правна страна:

За да се уважат искове с правна квалификация чл. 240 от ЗЗД, ищецът следва да докаже възникването на валидни заемни правоотношение, предаване на процесните суми, настъпила изискуемост на задължението за връщането им, както и обстоятелството, че ответниците са наследници по закон на заемополучателя. Докато ответниците следва да проведат насрещно доказване по посочените обстоятелства.

На първо място следва да се разгледат твърденията на ответника изложени в депозираните пред съда писмени бележки, че ищецът по делото не е доказал приемането на наследството от страна на ответника. Съдът не може да основава решението си на обстоятелство, което ответникът не е заявил като възражение срещу иска в отговора на исквата молба. Съгласно разпоредбата на чл. 153 от ГПК, съдът извършва преценка на събраните по делото доказателства, доколкото те се отнасят до спорните факти от значение за решаване на делото и връзките между тях. Тези факти не могат да бъдат въвеждани в предмета на спора от съда, а по силата на чл. 6, ал. 2 и чл. 8, ал. 2 от ГПК се сочат от страните по делото, като това правило се отнася не само до фактите, но и до правните възражения, които са от значение за спорното право. Именно след установяването на тези факти и възражения въз основа на обсъждането на събраните по делото доказателства, съдът е длъжен да се произнесе с решението си за съществуването на спорното право (в тази връзка Решение № 83 от 03.11.2017г. по гр.д. № 2383/2016 г. на II гр.о.).

Твърдените от ищеца правопораждащи факти на претенциите са два:

договорни правоотношения по договори за кредит между ищеца и наследодателя на ответниците и приемане на наследството на наследодателите от ответника. Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗН наследниците, които са приели наследството, отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно дяловете, които получават от наследството. Предпоставка за отговорността на наследника е приемането на наследството, т.е. валидно упражнено право на наследяване от наследника на длъжника, чрез приемане. Наследникът по закон на починало лице е само призован към наследяване. Това означава, че в патримониума му е възникнало самостоятелно непритезателно субективно право на наследяване. Съдържанието на това право се състои във възможността титулярят му да приеме наследството на починалото лице или да се откаже от него. Упражняването на правото на наследяване, за да породи правни последици, следва да стане по някои от предписаните в ЗН начини и в сроковете, посочени в закона. Последиците от упражненото право на наследяване, в случаите на изявена воля за приемане, са възникване на наследственото правоприемство - преминаването на имуществото (правата, но и задълженията) на наследодателя към наследника. От момента на приемането наследникът отговаря за задълженията на наследодателя било изцяло, ако приемането е направо, било ограничено – до размера на полученото наследство – ако е приел наследството по опис (чл. 60, ал. 1 и ал. 2 от ЗН).

От представеното по делото удостоверение за наследници на Н.А. Д.а се установи, че същата е оставил двама наследници по закон, а именно ответниците - АЛ. Р. Д. и Б. Р. Д.. В случая, на ответниците по делото редовно са връчени - исковата молба и приложенията към нея, като на АЛ. Р. Д. е по реда на чл. 46, ал. 2, а на Б. Р. Д. по чл. 47 от ГПК. В законоустановения срок не е постъпил отговор на исковата молба от АЛ. Р. Д., а от името на Б. Р. Д. такъв е депозиран от назначения му особен представител. В хода на съдебния процес не е оспорено качеството им на наследници по делото, т.е. в хода на делото не е оспорено качеството на ответници на наследници на Н.А. Д.а, като липсва възражение, същите да не са приел наследството на Н.А. Д.а или, че искат срок за приемане на наследството й. Доколкото по делото няма ангажирани доказателства от ответниците за отказ от наследството на наследодателя им, респ. приемането на наследството по опис, то се налага изводът, че ответниците са приели наследството на Н.А. Д.а по реда на чл. 49,

ал. 2, изр. 1 от ЗН, а именно с конклюдентни действия. Законните наследници носят отговорността по чл. 60 от ЗН от откриването на наследството по смисъла на чл. 1 от ЗН, поради което отговарят за задълженията, които са част от наследството на майка им.

По отношение на сключения договор за кредит - същият е неформален, реален и безвъзмезден. Сключването на договор за кредит (заем) с оглед реалния му характер, обхваща освен съгласие на страните и предаване на паричната сума, предмет на договора, която темпорално се осъществява едновременно или в различна последователност. Предмет на производството е сключването на Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. Същият е представен по делото и установява елементите от фактическия състав по договорното правоотношение - установява се предаване на заемната сума, както и съгласието на страните за клаузите на договора. Съгласно чл. 10, ал. 3 от договора, при забава на плащане на задълженията на заемателя по договора с повече от 60 дни, банката може да обяви за предсрочно изискуемо цялото задължение. Изяснено е по делото, че са преустановени плащанията по кредита и с оглед факта на настъпилата смърт на кредитополучателя са били налице обективните предпоставки, уговорени в договора, при които за кредитора възниква правото да обяви предсрочната изискуемост на кредита.

Съгласно задължителните тълкувателни разяснения, дадени в т. 18 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл. 60, ал. 2 от ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения остатък от кредита за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. Предсрочната изискуемост има действие от момента на получаване от длъжника на волеизявлението на кредитора, ако към този момент са настъпили обективните факти, обуславящи настъпването ѝ. По отношение на ответника - АЛ. Р. Д. по делото е безспорно, че същият е редовно уведомен за предсрочната изискуемост на кредита, с писмо Изх. №№ *****/27.04.2021г. Възражава се от страна на ответника Б. Р. Д., като се твърди, че доколкото в известието за доставяне не е посочено качеството на лицето получило писмото, то същото не е стигнало до знанието на наследника.

Според константната практика на ВКС, обективирана в Решение № 139/05.11.2014г. по т.д. № 57/2012г. на ВКС, I т.о., Решение № 114/07.09.2016г. по т.д. № 362/2015г. на ВКС, II т.о. и др., релевантен по съществото на спора по осъдителен иск за вземане въз основа на договор за банков кредит, поради упражнено от страна на банката право да обяви кредита за предсрочно изискуем, е фактът на съобщаване на длъжника от страна на банката на това нейно изявление, като същото може да се обективира в самата искова молба и поражда правни последици с връчването на препис от нея на ответника по иска.

В случая, на основание чл. 47, ал.6 от ГПК, при изпълнение на предпоставките по чл. 47, ал.1-5 от ГПК и с оглед охрана интересите на ответника Б. Р. Д. е назначен особен представител. Връчването на всички книжа по делото на посочения ответник е надлежно, ако е направено на особения представител и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици. Следва да се има предвид, че последователно в практиката на ВКС: Решение № 148/02.12.2016г. по т.д. № 2072/2015г. на ВКС, I т.о., Решение № 25/03.05.2017г. по гр.д. № 60208/2016г. на ВКС, II г.о. и др. се застъпва становище, че банката, ако не е уговорено друго, може да избере начин за връчване на горепосоченото изявление на длъжника, вкл. и чрез нотариална покана и той ще е редовно осъществен, ако е била проведена процедура по чл. 50 от ЗННД във вр. чл. 47, ал.1-5 от ГПК - отсъствието от адреса по чл. 47 от ГПК се удостовери от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени, т.е. и без да е необходимо назначаване на особен представител в нотариалното производство. Предвид изложеното се налага цялостен извод, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба по който е обективирано изявление на банката-ищец, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника-ответник. Следователно, в настоящата хипотеза на предявен осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба, по който е обективирано изявление на ищеца, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора предпоставки, връчването на препис от исковата молба представлява надлежно уведомяване

на длъжника-ответник.

От представените писмени доказателства, неоспорени от ответниците по делото се установи размера на задължението, възлизащо на 1689.14 лева. Съгласно чл. 5 от ЗН, децата на наследодателя наследяват в равни части. Така, задължението на всеки от тях възлиза на в размер на 844.57 лева, представляващо 1/2 от дълга на наследодателят им Н.А. Д.а. Ответниците не ангажираха доказателства за връщане на заетите суми. Доколкото се доказва фактическият състав на претенцията по чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, установява се и ответниците да са материално легитимирани като наследници на заемателя да отговарят по претенциите, то искове за връщане на дадената в заем сума на са основателни и следва да се уважат.

По отношение на разноските:

При този изход на спора и с оглед изричната претенция на ищцовото дружество, ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, направените по делото разноси, които в случая възлизат в общ размер на 763.57 лева, представляващи заплатена държавна такса – 67.57 лева, адвокатско възнаграждение – 348.00 лева, възнаграждение за назначения особен представител - 348.00 лева.

По отношение на назначения особен представител, следва да се разпорежи да се издаде РКО за определеното му възнаграждение за представителство на ответниците в производството, по реда на чл. 47 от ГПК, в размер на 348.00 лева.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, на основание чл. 79, ал. 1, във вр. с чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, АЛ. Р. Д. от с. Р., ул. „****“ ** с ЕГН *****, и Б. Р. Д. от с. Р., ул. „Х.Б.“ № *** с ЕГН *****, всеки от тях да заплати на „Ц.К.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г.С.Р. № ***“, представлявана от: Г. Д. К. и С.М.С. - Изпълнителни директори, сума в размер на 844.57 лева, представляваща 1/2 от дълга на наследодателят им Н.А. Д.а, с произход - Договор за потребителски кредит № *****/14.02.2019г. целият в общ размер от 1689.14 лева, ведно със законна лихва върху тази сума, считано от

датата на подаване на исковата молба – 02.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, АЛ. Р. Д. от с. Р., ул. „***“ ** с ЕГН ***** и Б. Р. Д. от с. Р., ул. „Х.Б.“ № *** с ЕГН ***** да заплатят на „Ц.К.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „Г.С.Р. № ***, представлявана от: Г. Д. К. и С.М.С. - Изпълнителни директори, направените по делото разноски в размер от 763.57 лева.

РАЗПОРЕЖДА, на адвокат А.Ц. Ц. да се издаде РКО за сумата от 348.00 лева, внесена от ищеца по делото, представляваща възнаграждение за представителство на ответника - Б. Р. Д. в производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване, в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Окръжен съд Пловдив.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____